

[Frank Jensen]

kettinget, der ønsker en anden forsknings- og udviklingspolitik end den, den nuværende forsknings- og undervisningsminister repræsenterer igennem den nuværende regering. Det er positivt. Det flertal burde så også kunne få vedtaget en dagsorden, der går imod den nedskæringsrunde, som er fremkommet af den strategiplan, regeringen tumler med i øjeblikket og fremsætter forslag om til påske. Det burde det flertal kunne få taget af bordet, og så kunne vi have indledt drøftelser enten sammen eller med ministeren om en fremtidig forsknings- og udviklingspolitik i Danmark, der havde et andet sigte end den nuværende regerings. Det ville være virkelig at markere, at Folketinget også kan præstere et reelt stykke parlamentarisk arbejde.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg vil gerne lige gøre den bemærkning til hr. Frank Jensen, at det naturligvis er dagsordenen, der er afgørende for, hvad vi forhandler om her, men historiske sammenligninger er altid velkomne efter formandens skøn.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Tænk, det var nøjagtig det samme – det husker jeg – som vi sagde til Socialdemokratiet under den EF-debat, hvor jeg i øvrigt må korrigere mig selv: Det var et forslag, der var fremsat alene af Socialdemokratiet, men med regeringspartierne varme støtte og tilslutning, selv om dette forslag intet sagde om Delors II og Delors III; det var først under debatten, at det dukkede op og viste sig, at der var et flertal imod. Det havde jo været rart, om det var blevet vedtaget i en dagsorden, det indrømmer jeg; det kan være, at det havde lagt noget mere bånd på udenrigsministeren. Jeg ved ikke, om det havde hjulpet, men det var da en mulighed. Det blev det altså ikke, men det blev ikke desto mindre konstateret, at der var et sådant flertal. Det anså vi som positivt, og så mener jeg, at hr. Frank Jensen på samme måde bør kvittere for det positive, som kommer frem under denne debat, nemlig at der er et flertal imod nedskæringer på forskningsområdet.

At der så vedtages en dagsorden om nogle specielle forhold vedrørende forskningspolitikken, som ikke har noget med økonomi at gøre ud over dette, at man kræver stabilitet, synes

jeg slet ikke kommer den sag ved, og jeg begriber egentlig ikke, at man ikke kan være med til det fra Socialdemokratiets side, men det må Socialdemokratiet om. Vi har sagt helt klart, at hvis Socialdemokratiets dagsorden kommer til afstemning først, stemmer vi for den, fordi vi synes, den er rigtig. Det er også noget, der er sket mange gange, når vi har haft sikkerhedspolitiske debatter, hvor de to partier har fremsat forskellige dagsordener, men hvor det blev tilkendegivet, at uanset hvilken der kom til afstemning først, stemte vi for den.

Men med den dagsorden, vi selv har foreslået sammen med bl.a. regeringspartierne, har vi anset det for vigtigt at få tilrettelagt nogle bestemte retningslinjer for forskningspolitikken, og desuden konstaterer vi, at der altså er et flertal i salen mod nedskæringer på forskningspolitikken. Bliver det forsøgt fra regeringens side, så lad os tage det op; så kan det flertal manifestere sig og hindre sådanne nedskæringer. Det, vi gør nu, er at få tilrettelagt nogle retningslinjer for forskningspolitikken, som ikke har noget med den samlede økonomiske sum at gøre.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg har forstået SF sådan tidligere, at man lagde vægt på, at de dagsordener, der blev vedtaget her i folketingssalen, også skulle kunne forstås uden for disse vægge, men den lange forklaring, der skulle til fra hr. Gert Petersens side for, at vi her i salen skulle forstå, hvorfor SF fremsætter dette dagsordensforslag, når der er et helt andet flertal, vil aldrig nogen sinde komme på den anden side af Valby Bakke. Der er ingen, der vil kunne forstå, hvorfor Folketinget vedtager en dagsorden, når der ved debatten er konstateret et andet politisk flertal. Når vi i dag har fået undervisnings- og forskningsministerens ord for, at det er rigtigt, at den finanslov, som er vedtaget for nogle måneder siden – ikke med SF's, men med Fremskridtspartiets stemmer – nu danner baggrund for den strategiplan, som regeringen fremlægger til påske, og at det er den, der skal forhandles på baggrund af, så burde SF være så ræsonnabel, når der bliver konstateret et andet flertal, at man sagde: Så bør vi nok trække os ud af denne dagsorden, for så kan det være, at vi kan fremkalde, at det alternative flertal kunne få sat tingene på plads ved debatten i dag, og så var vi